

תהלים

ג

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אֵישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהוָה זֶרְעוֹ דּוֹר
יְשָׁרִים יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׁרָיִם חֲנוּן
וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלוּוֹה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכָּר
עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לָבוֹ בְּטַח בַּיהוָה: ח סְמוּךְ לָבוֹ לֹא יִירָא
עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פּוֹר | נָתַן לְאֲבִיוָנִים צִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד:
י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּ יַחֲרֵק וְנַמֵּס תְּאוֹת רִשְׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
ג מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רֵם עַל־פְּלִגְיוֹם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
ה מִי בַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהַי לַשַּׁבָּת: ו הַמְשַׁפִּיל לְרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֵקֶרֶת הַפֵּית
אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ:

אגרות קודש

ב"ה, י"ד מ"ח, תשי"ב

ברוקלין.

שלום וברכה!

... מוסג"פ המכתבים שהמציאם לי לקריאה... בגוף השקו"ט של מכתבים המצורפים, מוסגר בקשר לזה גם קטע מכ"ע היו"ל בדענווער, ולכאורה כל הני"ל מחפשים בדוקא דרכים חדשים, והנה מובן וגם פשוט שאם זהו דרכים חדשים למטרה הישנה, הנה מקום לדון ולעיין האם נכון הדבר, אף שאמרו חז"ל כל הדרכים בחזקת וכו' אבל באם ח"ו [וע"פ השמועה יש מקום לחשש זה], מחפשים גם "מטרות" חדשות בדוקא או - בנוסח אחר, דת חדשה, הרי מעיקרא דדינא יש פירכא, ולכאורה הדרך סו"ס הוא ע"י הדגשת פסק דין המשנה, אשר המעשה - המקובל - הוא העיקר והקדמת נעשה לנשמע הי' תנאי מוכרח לקבלת התורה, ולא רק בימים ההם אלא בכל יום ויום, אלא שעתה הדבר בנקל יותר הרבה, לאחר הינסיון של כמה אלפי שנה, שהראה הנצחיות של התורה והמצוה, והרי בעיני תורה ומצות אין מקום למסחר, ז. א. שיוותרו באופן פרינציפיוני על חלק מהם ובלבד שיקבלו על עצמם חלק השני, כי אף שבהנוגע לקיום בפועל, הציווי להשתדל בקיום דקדוק קל של ד"ס אפילו ע"י קל שבקלים ורשע גמור ר"ל, אין זה בנין אב ולימוד כלל להקמת שיטה חדשה במסחר בדת, ובודאי שהאריכות בכל זה הוא למותר לגמרי, ויהי רצון שלא יתרשם מהחשש מה תהי' התגובה של אלו שעומד עמהם בקישור, באם יודיעם את כל הני"ל כיון שלא דברי הם ולא דבריו, כ"א פסק דין בתוה"ק תורת חיים כפשוטה, והרי יכול לציין מקורם ברמב"ם וכו' נוסף על המבואר בספרי דברי הימים לבני ישראל פרק בתנועות המתחדשות או המסלפות דת ישראל ותורתו, ומובן ג"כ שברשותו לצטט גם אותי, שידע שזה דעתי או שכתבתי זה באחד ממכתבי וכו' אבל כני"ל הדבר מוסכם מראשי ראשונים ועד לאחרון שבאחרונים.

ז"ע נתי' מכי' מז' מ"ח עם המוסג"ב.

בברכה לבשו"ט בכל הני"ל.